

sig ind i, hvordan man i dag kan gøre rede for anvendelsen af det sidste politiforligs ekstra ressourcer, for det viser noget om, at det er meget fornuftigt at stille nogle bestemte krav om øget effektivitet for at få den politiindsats, som jeg i hvert fald ønsker skal være mere synlig i Danmark. Men jeg tror også, vi har en international opgave.

Så blot til hr. Frank Aaen: Jamen man kan jo altid snakke om 800 mio. kr., der stod som et budgetoverslag. Men begrundelsen for, at de stod der, var jo, at EU havde truffet nogle beslutninger om, at man ville ændre niveauet for den måde, man opgjorde nationalindkomsten på. Det har man udskudt, og derfor er logikken jo også, at vi venter, til det træder i kraft.

Hvis det nu havde været i nedadgående retning, havde hr. Frank Aaen været mere glad for, at vi havde truffet en beslutning og udskudt det. Men det er altså desværre teknik og ikke noget, hvor man med god samvittighed kan sige, at her havde vi bare besluttet at bevilge flere penge.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare sige, at det er altså nogle gange nemmere, når man havde regnet med at skulle afsætte pengene, og derfor kunne man have gjort det med lidt god vilje. Det ønskede man altså ikke.

Socialdemokratiets ordfører sagde i sin ordførertale, at Danmark bliver rigere og rigere, og forleden kunne finansministeren stort set gå på vandet, da han stolt skulle præsentere årets finanslov: Her er der orden i økonomien! Derfor er det også så meget mere forargeligt, når man har en så relativt god økonomi, at man ligefrem ønsker at prale med det, at man alligevel majsommeligt tager fra nogle af de grupper i samfundet, der i forvejen har mindst, og nogle gange af i forvejen meget små beløb. Der er ikke bare ét forslag, der er flere forslag i finanslovdokumentet om at tage fra børnefamilier, og der kommer altså oveni, at man for et par måneder siden har aftalt med kommunerne, at de gerne må sætte forældrebetalingen op under visse betingelser.

Der er flere forslag om at tage fra landets pensionister, herunder til varmhjælp. Hvis varmhjælpen er mindre end 350 kr., forsvinder den fremover. Jamen for nogle enlige pensionister er 350 kr. faktisk mange penge, fordi det er dem, der i forvejen har allermindst, og det er det dobbelte, hvis der er tale om et par. Det

kommer jo oveni, at vi med sidste års finanslov så, hvordan regeringen sammen med Venstre og De Konservative reducerede boligydelsen til landets pensionister.

Man begrænser igen muligheden for, at arbejdsløse kan uddanne sig. Jeg har slet ikke tal på, hvor mange gange denne regering har begrænset de arbejdsløses muligheder for at finde en uddannelse, og jeg forstår det ikke. Man tager den skattefordel væk, som man har i dag, hvis man er så uheldig at miste sin ægtefælle; jeg forstår det ikke. Det er mennesker, der i forvejen er inde i en meget alvorlig situation, som i forvejen har besvær med at få deres økonomi til at hænge sammen i den nye situation, og så tager man alligevel 9.000 kr. væk. Jeg forstår det ikke.

Så er der det med ulandsbistanden, hvor vi lige har diskuteret, at man tager og fjerner flere hundrede millioner kroner på grund af, at der har været en krig i Europa. Til det må jeg sige: Jamen er det bare noget, ministrene har fået at vide, at de skulle finde nogle penge, og så fandt de lidt penge? Nej, desværre er det jo lidt kendetegnende og lidt forstemmende for udviklingen, for selv om rigtig mange danskere oplever, at det går godt, og at de har fået arbejde og indkomstfremgang – vi kan bare se på bilparkens eksplosion de senere år – er der altså også rigtig mange, for hvem det at kunne komme til at tjene flere penge og have mere mellem hænderne, er noget, de må læse om. Det er ikke deres virkelighed, tværtom oplever de det modsatte.

Jeg har nævnt tidligere i dag, at når vi ser på fattigdom blandt enlige forsørgere, er andelen af fattige, enlige forsørgere næsten fordoblet de sidste 10 år ifølge den undersøgelse, der er lavet for dagbladet Aktuelt – altså mens regeringen her har haft ansvaret. Vi taler altså om mennesker, som, når de har betalt deres bolig, har mindre end 46 kr. om dagen pr. person til rådighed til mad og alt muligt andet. Der er da ikke nogen her i Folketinget, der overhovedet kan forestille sig at skulle leve for 46 kr. om dagen; ikke én her har fantasi til at forestille sig, hvordan det er. Men det er altså alligevel i de grupper, man finder 10 mio. kr. her og 20 mio. kr. der. Jeg synes ikke, det er fint, jeg synes, det er meget ringe.

Det er også et ringe resultat, at mens der har været god udvikling i beskæftigelsen, så må vi alligevel notere os, at i dag er 50.000 flere end i 1994 skubbet helt ud af arbejdsmarkedet – nogle fordi de har ønsket at gå på efterløn, men for